

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
Ἀριθμός φύλλου 31 16 Φεβρουαρίου 2000

Ἡ ἐμπορευματοποιημένη ἀλήθεια

Τό μαρτύριο τοῦ σύγχρονου κόσμου! Ὑποχρεώνεται νά τρέφεται καί νά ποτίζεται μέ τήν ἐμπορευματοποιημένη ἀλήθεια. Μέ τίς τυποποιημένες θεωρητικές κατασκευές, πού περνοῦν ἀπό τή διαδικασία τῆς προσαρμογῆς στά συμφέροντα τῶν δυναστῶν τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας ἢ τῶν ἐκμεταλλευτῶν τοῦ ἀνθρώπινου μόχθου.

Θά περίμενε καινείς, μέ τή λήξη τῆς δεύτερης ἱστορικῆς χιλιετίας, ἀπό τή Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, νά ὑποχωρήσουν τά θολά σύννεφα. Οἱ διδασχές, πού σκοτίζουν τήν ἀνθρώπινη καρδιά καί κάνουν προβληματική τήν ἀνθρώπινη πορεία. Νά καθαρίσει ὁ οὐρανός. Νά προσδιοριστεῖ μέ σαφήνεια τό νόημα τῆς ὑπαρξης. Νά προσφερθῇ τό «ναί» καί τό «ἀμήν» στήν ἀνθρώπινη ἀγωνία. Νά φωτιστεῖ ὁ δρόμος. Νά χειραγωγηθεῖ ὁ ὁδοιπόρος τοῦ βίου στήν πλήρη ἀλήθεια καί στήν ἀδιαμφισβήτητη ἐπιλογή τοῦ ἐπίγειου δρομολογίου του.

Η πραγματικότητα δίνει ἄλλο φάσμα. Ἡ ἀλήθεια γιά τήν ὑπαρξη, γιά τόν ἄνθρωπο, δέν ἔρχεται ἀτόφια καί ἀνόθευτη ἀπό τήν πρώτη πηγῇ. Περνάει μέσα ἀπό τά ἐργαστήρια τῆς σκοπιμότητας. Μετασκευάζεται καί ἐπενδύεται μέ τόν παραμορφωτικό μανδύα, μέσα στά συσκευαστήρια τῆς ἐμπορευματικῆς διαφήμισης. Καί φτάνει στόν ἄνθρωπο, ὡς προϊόν μεταλ-

λαγής. Ὡς στοιχεῖο ἐντυπωσιασμοῦ καί συναρπαγής. Ἰκανό νά μαγέψει τήν ὄραση καί τήν ἀκοή καί νά αἰχμαλωτίσει τή θέληση στήν πολιτική ἢ στήν οἰκονομική σκοπιμότητα.

Τά μεγάφωνα τῶν Μ.Μ.Ε. διαφημίζουν τήν ἀλήθεια. Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν μεγάλων συμφερόντων ἰσχυρίζονται, ὅτι μάχονται γιά τόν ἄνθρωπο καί γιά τήν ἀλήθεια. Τά συστήματα, στήν πυκνή διαδοχή τους καί στόν ἀδιάκοπο μετασχηματισμό τους, δίνουν ὄρκο, πῶς ὑπηρετοῦν τήν ἀλήθεια καί μόνο τήν ἀλήθεια. Ἀλλά, πίσω ἀπό ὅλη αὕτη τή διαμάχη, πίσω ἀπό τούς κρόχτες τῆς ἀλήθειας καί τούς διαφημιστές τῆς κρυστάλλινης ἀποτύπωσης τῆς πραγματικότητας, κρύβεται ἡ ἐργαστηριακή ἀλλοίωση καί ὁ μετασχηματισμός τῆς ἀλήθειας σέ ὑπηρετῆ τῶν ἐποχιακῶν συμφερόντων τῆς ὁμάδας ἢ τοῦ πολυεθνικοῦ καρκινώματος. Οἱ ἔμποροι, πού κινοῦνται στό προσκήνιο, δέν ἐνδιαφέρονται νά προσφέρουν τήν ἀλήθεια στό διψασμένο ἄνθρωπο, ἀλλά μοχθοῦν, γιά νά καλύψουν μέ τό ἐπίχρυσμα τῆς ἀλήθειας τά σκοτεινά τους σχέδια καί τήν πρόθεσή τους νά κατακυριεύσουν τόν ἄνθρωπο. Σύμφωνα μέ τό δικό τους διαφημιστικό λόγο, ἡ ἀλήθεια συμπίπτει μέ τήν ὁλοκλήρωση τῶν δικῶν τους σχεδίων. Μέ τήν ἐπικράτηση τῆς φέρμας τους. Μέ τόν ἐμπλουτισμό τοῦ θησαυροφυλακίου τους.

Σέ ἄλλη ἀρχή θεμελιώνεται ἡ ροή τῆς ἀλήθειας ἀπό τό Εὐαγγέλιο τοῦ Σαρκωμένου Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖ, ἡ ἀλήθεια δέ διασκευάζεται, γιά τήν ἐξυπηρέτηση τῶν προσωπικῶν ἐπιδιώξεων. Ἡ προσφορά τῆς ἀλήθειας ταυτίζεται μέ τήν «κένωση» καί μέ τή σταυρική «θυσία» τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἀπό τή στιγμή, πού ὁ ἄνθρωπος εἶναι φθαρμένος καί ἀλλοτριωμένος καί ὁ δέκτης του δέ συλλαμβάνει τά οὐράνια μηνύματα, ἡ ἐξαγγελία τῆς ἀλήθειας ἀποβαίνει περιπέτεια γιά τόν οὐράνιο ἐπισκέπτη τῆς γῆς μας. «Τό φῶς ἐλήλυθεν εἰς τόν κόσμον καί ἡγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μάλλον τό σκότος ἢ τό φῶς· ἦν γάρ πονηρά αὐτῶν τά ἔργα» (Ἰωάν. γ' 19). Οἱ ἄνθρωποι προτίμησαν νά κινηθοῦν στό σκοτάδι. Στήν ἀγνωσία. Στήν πλάνη. Στό ὠμό ψέμα. Καί τόν οὐράνιο μάρτυρα τῆς ἀλήθειας, τόν ὁδήγησαν στό μαρτύριο τοῦ Σταυροῦ.

Αὕτη ἡ διαδικασία τῆς ἀλήθειας μοναδική καί ἀποκλειστική, δέν περνάει ἀπό τήν ἐμπορική μεταλλαγή. Εἶναι πρωτογενής καί αὐθεντική. Δῶρο τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο. Καταύγαση τῆς προσωπικότητας στό φῶς τῆς κρυστάλλινης ἀλήθειας. Γνήσια καθοδήγηση ἀπό τή γῆ στόν οὐράνό.

‘Από πρώτο χέρι...

έλετε νά αποκτήσετε μία συνοπτική, αλλά απόλυτα κατατοπιστική εικόνα της παρακμής και της αποδιοργανώσεως, πού συνοδεύει τό Συνοδικό θεσμό επί της αρχιεπισκοπείας του κ. Χριστοδούλου; Μή τήν αναζητήσετε στά ρεπορτάζ και στά κριτικά σημειώματα τών δημοσιογράφων, πού ἔχουν στρατευτεῖ στήν αντιπολίτευσι. Περιοριστεῖτε στήν προσεκτική ανάγνωσι τοῦ ἐπίσημου δελτίου τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία». Ἐκεῖ θά βρῆτε τήν παρακμή αποτυπωμένη σέ ἐπίσημα ἔγγραφα. Τή Συνοδική ἔκπτωσι, ἥ, μάλλον, τή Συνοδική κατάπτωσι, δοσμένη μέ κείμενα, πού γράφτηκαν καί κυκλοφόρησαν μέσα στό ἴδιο τό Συνοδικό μέγαρο.

Ἄν κάποιο βέβηλο χέρι αποτολμοῦσε νά χαράξῃ, μέ σκοτεινές γραμμές, τό χρονικό τῆς λειτουργίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καί νά διοχετεύσῃ στή δημοσιότητα τήν εἰκόνα τοῦ ἐκπεσμοῦ τοῦ ἱεροῦ θεσμοῦ καί τῆς ἐμπλοκῆς τών ὑπεύθυνων Ἱεραρχῶν σέ μικρότητες καί σέ δολοπλοκίες, θά χαρακτηριζόταν ἀπό τό ἀρχιεπισκοπικό περιβάλλον ὡς πλαστογράφος τών γεγονότων καί παραχαράκτης τῆς σύγχρονης ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. Τώρα, πού τά ἀποδεικτικά στοιχεία τῆς παρακμῆς κατατίθενται ἐπί-

σημα, ἀπό τούς πρωταγωνιστές τῆς Συνοδικῆς λειτουργίας, ἡ κάθε λέξι καί ἡ κάθε φράσι ἀποτελοῦν ἀδιάσειστα ντοκουμέντα. Δέν ἐπιδέχονται ἀμφισβήτησι. Καί δέν μπορεῖ νά τά ἐξωραῖσῃ οὔτε ὁ κάλαμος τοῦ ὑπέργηρου καθηγητῆ, πού γιά δεκαετίες ὁλόκληρες δέν κάνει τίποτε ἄλλο, παρά νά ἐμπορεύεται τήν κολακεία.

Καλῶ τούς ἀναγνώστες μου νά ἀναζητήσουν τό τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία», τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου τοῦ 1999.

Ἐπίσημο τό περιοδικό. Ἐντυπωσιάζει καί ἐπιβάλλεται μέ τό βαρὺ ὑπότιτλό του: «Ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Δέν ἀφήνει περιθώρια γιά ἐπιφύλαξι ἢ γιά ὑποψίες δολιοφθορᾶς. Οἱ πληροφορίες, πού ρέουν στίς σελίδες του, δέν ἀποτελοῦν ἀντιπολίτευσι. Ἀναβλύζουν ἀπό τήν ἐπίσημη διοίκησι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀπό τόν πρόεδρο τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο. Ἀπό τόν καθηγητῆ, πού μισθοδοτεῖται ἀδρά, γιά νά ἐπιμελῆται τήν ἔκδοσι καί νά προλαβαίνῃ τήν καταχώρησι εἰδήσεων ἢ ἀπόψεων, πού μποροῦν νά ἐκθέσουν τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί τούς ὑπεύθυνους ποιμένες της. Καί ἀπό τήν εἰδική Ἐπιτροπή, πού ἔχει ὡς ἀποκλειστική ἀποστολή

νά μελετάη τά κείμενα, πρὶν τυπωθῶν, ὥστε νά ἀντιμετωπίζονται οἱ παρεμβάσεις τοῦ δαίμονα τοῦ Τυπογραφείου.

Κάνω ὅλη αὐτή τήν εἰσαγωγή, γιατί μόνο ἔτσι θά καταλάβουν οἱ ἀναγνώστες μου τή διάσταση καί τή βαρύτητα τῆς ὑποπτης καί ἀνέντιμης διαχειρίσεως τῆς Συνοδικῆς ὑπευθυνότητος, πού ἐκβράστηκε στή Συνέλευσι τῆς Ἱεραρχίας καί ἐκχειλίζει ἀπό τίς σελίδες τοῦ ἐπίσημου δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Στό τεῦχος τοῦ Ὀκτωβρίου γίνεται ἀναφορά στίς ἐργασίες τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, πού συνεδρίασε ἀπό τίς 5 ἴσαμε τίς 14-10-1999.

Στήν ἀρχή, ἓνα σχοινοτενές ἄρθρο τοῦ γνωστοῦ καθηγητῆ, πού ἔχει ἀναλάβει ἐργολαβικά καί διά βίου τήν κολακεία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας, προσπαθεῖ-τί ἄλλο;- νά καταθέσῃ ἀνθοδέσμες ἐπαίνων καί κολακειῶν στό βάθρο τοῦ εἰδώλου τοῦ Μακαριωτάτου κ. Χριστοδοῦλου καί νά προσφέρει ἄφθονο θυμίαμα ρητορικῶν ὑπερτιμολογήσεων σέ μιά δραστηριότητα, πού ταλαντεύεται ἐκεῖ, κάπου, στά δύο ἀντιφατικά τέρματα, στό «μηδέν» τῆς πράξεως καί στήν ὑπερβολή τῶν ὑποσχέσεων.

Γράφει ὁ κόλακας καθηγητής ἀνάμεσα στά ἄλλα: «Ὁ γλαφυρός Ἀρχιεπισκοπικός λόγος στό κείμενο αὐτό θύμιζε ἀνελισσόμενον ἀτελείωτον, ἀλλά συναρπαστικόν παφλάζοντα ὀρμητικόν ποταμόν, πού προέβαλλε τά κρυσταλλίνης διαυγείας ζωογόνα ρεῖθρα, πού καταρδεύουν τόν εὐλογημένο ἀγρό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου κατέστησε σαφές, ὅτι Ἱεράρχες, κλη-

ρικοί, λαϊκοί, ἐπαῖοντες ἐκπρόσωποι καί ἡγετικά στελέχη ὅλων τῶν τάξεων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ στελεχώνουν εἰδικές Συνοδικές ἐπιτροπές καί ρηξικέλευθα συλλογικά ὄργανα, πού ἐμπνέονται ἀπό τήν χαρισματική, πολυεδρική καί πολυδιάστατη προσωπικότητα τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος κυριολεκτικῶς δέν “δίδει ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς καί τοῖς βλεφάροις νυσταγμόν καί ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις Αὐτοῦ” (Ψαλμ. ρλα΄ 4), γιά ν’ ἀνταποκρίνεται στά αἰτήματα τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς ἀποστολῆς Του...».

Βέβαια, ἡ κεκτημένη ταχύτητα στήν κούρσα τῆς κολακείας καί ἡ μειωμένη, κατὰ πᾶσα πιθανότητα ὄρασι τοῦ ὑπέργηρου καθηγητῆ, δέν θά τοῦ ἔδωσαν τήν ἄνεσι νά μελετήσῃ τή μακρά, ἀλλά καί ἀνούσια καί θεολογικά διάτρητη ὁμιλία τοῦ κ. Χριστοδοῦλου στή Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας. Ἄν εἶχε τή δυνατότητα νά τή διαβάσῃ ὁλόκληρη μέ καθαρό καί ἀμερόληπτο θεολογικό μάτι, θά διέκρινε τίς παρερμηνεῖες καί τά τεχνάσματα, πού ἀποτυπώθηκαν στό φλύαρο, ἀλλά ἀσυνεπές κείμενο τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς εἰσηγήσεως. Θά ἔπιανε ὁ θεολογικός του δέκτης τή θλάσφημη ἐξήγησι τοῦ χωρίου τῆς Β΄ Ἐπιστολῆς τοῦ ἀποστόλου Παύλου στούς Κορινθίους(ιβ΄ 9). Ἐκεῖ διηγεῖται ὁ πιστός καί φλογερός Ἀπόστολος τήν περιπέτεια τῆς υἱείας του. Καί ὁ προκαθήμενος θεώρησε, ἀνεπίτρεπτα, τήν ἀπάντησι τοῦ Θεοῦ στήν ἀποστολική δοκιμασία, ὡς παροχή ἐλευθερίας γιά τή διάπραξι τῆς ὁποιασδήποτε ἁμαρτίας. «Μέσα ἀπό τίς ἁμαρτίες τῶν τέκνων Του δοξάζεται ὁ Θεός καί ἀποδεικνύεται ὅτι “ἡ δύναμις Του ἐν

ἀσθενεία τελειούται”», ἔγραψε καί διεκήρυξε ὁ Προκαθήμενος. Καί ὁ καθηγητής δέν διαμαρτυρήθηκε, ἀλλά θεώρησε τή βέβηλη ἐρμηνεία «ὡς παφλάζοντα ποταμό, πού προέβαλλε τά κρυσταλλίνης διαυγείας ζωογόνα ρεῖθρα...».

Ἄν μποροῦσε νά ἀναγνώση προσεκτικά ὁ ὑπέργηρος καθηγητής, θά διέκρινε τίς μηχανορραφίες τοῦ προκαθημένου, πού ἀπεσιώπησαν καί ἀπέκρυψαν τίς Πατριαρχικές ἀντιδράσεις στίς παράλογες καί ἀντικανονικές ἀπαιτήσεις του γιά ὑποταγή ὅλων τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στήν «ὑπεροχική»(!) ἐξουσία του. Καί θά ἀποκρυπτογραφοῦσε τό κομπολόι τῶν κενῶν ὑποσχέσεων, πού ἀπόμειναν ὅλες στό ράφι τῶν ὁραμάτων, δίχως νά μποῦν στήν τροχιά τῆς ὑλοποιήσεως.

Ὅλα αὐτά δέν κατάφερε νά τά ἐρευνήσῃ μέ τήν ἀπαιτούμενη ἐπιστημονική εὐσυνειδησία ὁ πρῶην καθηγητής. Καί ἔμεινε στήν πρᾶξι τήν εὐκολή καί τήν ὠφέλιμη γιά τήν τσέπη του. Στήν προσφορά ἄφθονου λιβανωτοῦ στό βωμό τῆς κολακείας. Ἐπῆνεσε τόν προοιστάμενο, μέ τήν ἐλπίδα ὅτι καί ὁ προοιστάμενος θά ἀνταποκριθῇ καί θά ἀμείψῃ τήν ταπεινή, ἀλλά θερμή δημοσιοποίησι τῶν χαρισμάτων(!!) του.

Γιά κείνον, πού ἀναζητάει μιά αὐθεντική πληροφόρησι, ὁ ἀποστεωμένος κάλαμος τοῦ συνταξιούχου καθηγητῆ παραπέμπει στά καθημερινά ἀνακοινωθέντα τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. «Γιά τήν πορεία τῶν ἐργασιῶν τῆς Ι.Σ.Ι., γράφει, δίδουν ἐκτενεῖς πληροφορίες τά σχετικά

Ἀνακοινωθέντα Αὐτῆς, πού δημοσιεύονται σέ ἄλλες σελίδες τοῦ παρόντος τεύχους τῆς Ἐκκλησίας».

Ἄς ἀκολουθήσουμε τή συμβουλή τοῦ καθηγητικοῦ καλάμου. Θά μᾶς φέρῃ μπροστά σέ ἐκπλήξεις ἀπροσδόκητες.

α) Στό ἀνακοινωθέν τῆς 7ης Ὀκτωβρίου γράφεται: «...Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, ἀπήντησεν εἰς τάς κρίσεις καί ἐπικρίσεις ἐπὶ τῆς ὁμιλίας του, εἰπὼν χαρακτηριστικῶς, ὅτι:

1. Ἀνέμενεν, ὅτι ἡ κριτική καί τά σχόλια θά ἀφεώρων κυρίως τά σοβαρότερα ἐκ τῶν θεμάτων τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς ὁμιλίας καί ὅτι δέν θά ἐπεκεντρώνοντο εἰς τό θέμα τῆς θέσεως τοῦ Πρώτου εἰς τήν Σύνοδον καί τήν Ἐκκλησίαν.

2. Δέν πρόκειται ποτέ νά κινδυνεύσῃ ὑπ’ αὐτοῦ τό Συνοδικόν Σύστημα, τοῦ ὁποίου καί ὁ ἴδιος εἶναι ἤδη ἐγγυητής.

3. Ἐάν ὑπάρξῃ ἀπόφασις περί τῆς θέσεως καί μνημονεύσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὡς πρώτου, αὕτη θά ἐφαρμοσθῇ, ἐάν τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί ὅτι ἡ ἰσχὺς τῆς θά ἀρχίσῃ ἐπὶ τοῦ ἐπομένου Ἀρχιεπισκόπου, ὅταν ὀψέποτε κατὰ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ προκύψῃ τοιοῦτον θέμα».

Οἱ θέσεις αὐτές τοῦ ἀνακοινωθέντος εἶναι διαβλητές.

1. Ἀφοῦ τό θέμα τοῦ μνημοσύνου τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου δέν τό θεωρεῖ σοβαρό, τότε γιατί τό ἔθεσε ἀπό τή Συνέλευσι τῆς Ἱεραρχίας τοῦ 1998 καί τό προώθησε, μέ τόσο πάθος καί κατὰ τή Συνέλευσι τοῦ 1999; Γιατί ἄφησε ἔξω ἀπό τήν ἡμερήσια διάταξι

τά σοβαρά και καυτά θέματα της επικαιρότητας και ανάγκασε τό σώμα της 'Ιεραρχίας νά ασχοληθῇ μέ τά φρύγανα τῆς ὑπεροψίας του; Καί γιατί ἔσπρωξε τή συζήτησι σέ φάσι ἀντιμαχίας, ἂν καί γνώριζε ἀπό πρίν, πώς οἱ ἀντιδράσεις τῶν Μητροπολιτῶν ἦταν ἔντονος καί καταλυτικές καί ὅτι τό Πατριαρχεῖο, μέ δυό ἐπιστολές, καυτηρίαζε τήν πρωτοβουλία του καί ἔβαζε ὀριστικό «στόπ» στήν ἀπαίτησί του;

2. Ἀφοῦ, ὅπως δήλωσε, πρόθεσί του εἶναι νά ἐφαρμοστῇ τό μνημόσυνο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀπό τήν ἀρχή τῆς θητείας τοῦ ἐπόμενου Ἀρχιεπισκόπου, τότε γιατί προχωρεῖ μέ τόση ἐπιμονή τό θέμα καί δέν ἐμπιστεύεται τή λύσι του στό διάδοχό του; Τί εἶναι ἐκεῖνο, πού τόν κάνει νά θιάζεται καί νά ἔρχεται σέ ρῆξι καί μέ τούς Μητροπολίτες καί μέ τόν Πατριάρχη Βαρθολομαῖο;

3. Ἀφοῦ εἶχε δηλώσει ἀπερίφραστα, ὅτι θά δεχθῇ κριτική κατά τή Συνέλευσι τῆς 'Ιεραρχίας, γιατί δέν ἔδωσε τήν εὐχέρεια στούς Συνέδρους Μητροπολίτες νά ἐκφραστοῦν ἐλεύθερα καί ὑπεύθυνα καί μετά νά ἀπαντήσῃ στίς ἐπικρίσεις; Γιατί δαπάνησε δυό ὀλόκληρες μέρες ἀπαντώντας σέ κριτική, πού δέν ἔδωσε τήν εὐχέρεια νά πραγματοποιηθῇ; Σέ ὅλους τούς ὀργανισμούς καί στή Βουλή τῶν Ἑλλήνων παρέχεται πρῶτα ἡ ἐλευθερία τῆς κριτικῆς καί, μετά, ὁ ὑπεύθυνος διατυπώνει τίς δικές του ἀπόψεις καί ἀπαντᾷ στίς αἰτιάσεις τῶν κριτικῶν του. Ἐδῶ ἔγινε τό ἀντίθετο. Ἐπὶ δυό ὀλόκληρες μέρες ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κατακεραύνωνε τούς θεωρουμένους ἀντιπάλους του. Καί, μετά ἀπό αὐτό τόν καταιγισμό τῶν ὕβρεων (τούς ὀνόμασε συκοφάντες, μίλησε γιά «σο-

φιστικές ἀδολεσχίες καί διαφανῆ κίνητρα ἐμπάθειας καί ἀδικαίωτης προσδοκίας, πού συγκινοῦν τά προσωπικά ἀνθρώπινα πάθη μέ τήν πορεία τῆς Ἐκκλησίας»), ἐμφάνισε τήν προσωπικότητά του ὡς μοναδική καί ὡς ὑπόδειγμα πνευματικότητας καί πιστότητας στήν παράδοσι καί στούς Ἱερούς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας. Καί κάλεσε τούς Μητροπολίτες, τούς ἀποδέκτες τοῦ ὕβρεολογίου του, νά διατυπώσουν ἐκ τῶν ὑστέρων τήν κριτική τους καί νά ἀντικρούσουν τόν αὐτοέπαινο του.

Αὐτά ὅλα τά στοιχεῖα ἐμφανίζονται ἔκτυπα, μέ τήν ἀνάγνωσι τοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς 7ης Ὀκτωβρίου.

β) Στό ἀνακοινωθέν τῆς 11ης Ὀκτωβρίου διαβάζουμε, ἀνάμεσα σέ ἄλλα: «Ὁ Σεβασμιώτατος ὁμιλητής ἀνεφέρθη 1) εἰς τήν ἵδρυσιν τοῦ Γραφείου τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τάς Βρυξέλλας, τό ὁποῖον ἤδη λειτουργεῖ, 2) εἰς τήν ἵδρυσιν σωματείου ὑπό τήν ἐπωνυμίαν "Ὁρθόδοξος Μαρτυρία", ἀπαραίτητου διὰ τήν ὑποβοήθησιν τῶν αἰτημάτων καί τῶν υποθέσεων μας, ἡ σύστασις τοῦ ὁποίου θά δημοσιευθῇ εἰς τήν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» τοῦ Βελγίου...».

Ἡ παράγραφος αὕτη τοῦ ἀνακοινωθέντος ἀποτελεῖ ἐσκεμμένη παραπλάνησι τόσο τῶν Ἱεραρχῶν, μελῶν τοῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας, ὅσο καί τοῦ λαοῦ, πού παρακολουθεῖ μέ ἀγωνία τίς ἐκκλησιαστικές ἐξελίξεις.

Τό γραφεῖο, πού ἱδρύεται στίς Βρυξέλλες, μέ ἀπόφασι τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου καί μέ τήν παραπλανητική ἐπικύρωσι ὀλόκληρης τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δέν ἔχει καμμιά σχέση μέ αὐτό, πού ὑποσχέθηκε ὁ κ. Χριστόδουλος στὸν ἐν-

θρονιστήριο λόγο του καί πού φάνηκε νά ἀγωνίζεται ἐπὶ ἐνάμισυ χρόνο νά ἐγκαταστήσῃ. Ἀπὸ αὐτοτελές γραφεῖο ἐκπροσωπήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στό διοικητικό κέντρο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, ὑποβαθμίστηκε καί ἐκφυλίστηκε σέ ἕνα σωματεῖο, ἀπὸ τὰ χιλιάδες, πού ἐγκρίνονται καί λειτουργοῦν σέ ὅλες τὶς χῶρες τοῦ κόσμου.

1. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος θυμῆθηκε τὸν τίτλο τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ, πού εἶχε ἰδρύσει στό Βόλο. Καί ὠνόμασε τὸ γραφεῖο τῶν Βρυξελλῶν «*Ὁρθόδοξη μαρτυρία*». Μετέφερε, δηλαδή, τὸ ἐπαρχιακὸ ἴδρυμα τοῦ Βόλου στό κέντρο τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀποφάσεων. Χωρὶς νά εἶναι θεσμικά προσαρτημένο στό μηχανισμό τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως. Ἀλλὰ ὡς φορεὰ ἰδιωτικό, πού μοναδικό σκοπὸ ἔχει τὴν προσφορὰ μιᾶς μαρτυρίας.

2. Τό ὅτι τὸ νέο αὐτὸ ὑποτονικὸ κατασκευάσμα δέν ἔχει καμμιά λειτουργικὴ σχέσι μέ τὸ μηχανισμό τοῦ «καινοφανοῦς» θεσμοῦ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, ἀποδεικνύεται σαφέστατα, ἀπὸ τὴν ἀναφορὰ τῶν διατάξεων τῆς Βελγικῆς νομοθεσίας, στίς ὁποῖες πρόκειται νά θεμελιωθῇ ἡ ἰδρυσι καί ἡ λειτουργία τοῦ καινούργιου σωματείου. Δέν ἀναφέρεται καμμιά διάταξι κανονισμῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως. Τό σωματεῖο θά εἶναι μὴ κερδοσκοπικὸ καί θά διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τῶν βελγικῶν νόμων τῆς 25ης Ὀκτωβρίου 1919, ὅπως τροποποιήθηκαν ἀπὸ τὸ νόμο τοῦ 1954.

Καί μόνο ἡ μνημόνευσι τῶν ἡμερομηνιῶν, κατὰ τὶς ὁποῖες ἐκδόθηκαν οἱ σχετικοὶ νόμοι τοῦ βελγικοῦ κράτους, ἀποδεικνύει, πῶς δέν ἔχουν καμμιά σχέσι

μέ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσι. Ἀσφαλῶς θά πρόκειται γιὰ τοὺς νόμους, πού διέπουν τὴν ἰδρυσι καί τὴ λειτουργία τῶν σωματείων ἰδιωτικοῦ δικαίου.

Σ' αὐτὲς τὶς διατάξεις θά στηρίξη τὸ νέο κατασκευάσμα τοῦ ὁ κ. Χριστόδουλος. Καί ἕνα τέτοιο γραφεῖο θά ἰδρῦση.

Δηλαδή, γιὰ νά τὸ ποῦμε ἔτσι, πιό λαϊκά, κάτι σάν «Ἐξωραϊστικός Σύλλογος Ἀγουλινίτης». Ὡστόσο, τὸ Συνοδικὸ ἀνακοινωθέν, κρύβοντας αὐτὴ τὴν πραγματικότητα, ἐμφανίζει τὸ Γραφεῖο τῶν Βρυξελλῶν ὡς κατόρθωμα, πού ἐγκαθιστᾷ τὴ διοίκησι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στό κέντρο τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἀποφάσεων.

γ) Τὸ ἀνακοινωθέν τῆς 13ης Ὀκτωβρίου καλύπτει τὴν ἀναστάτῳσι καί τὴ θορυβώδη συζήτησι, πού προκάλεσε ἡ ἀπαίτησι τοῦ κ. Χριστοδούλου νά σκύψουν καί νά τὸν προσκυνήσουν ὅλοι οἱ Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί νά τὸν ἀναγνωρίσουν ὡς «πρῶτον» καί προϊστάμενό τους. Στὸ Ἀνακοινωθέν αὐτὸ ἀποτολμᾶται ἄφοβα καί ἀνευθυρίαστα μιὰ πλαστογραφία Ἱεροῦ Κανόνος.

Γράφεται: «*Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος... ἔχουσα ὡσαύτως ὑπ' ὄψιν αὐτῆς τὴν "Κανονικῶς ἐνδεδειγμένην μνημόνευσιν τοῦ ὀνόματος τοῦ Πρώτου ἐν τῇ Αὐτοκεφάλῳ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος", ὡς ἀνεπτύχθη ἀνωτέρω εἰς τὴν παράγραφον 8 τῆς Εἰσηγήσεως ταύτης, ἐπιβάλλεται νά ἐνεργήσῃ κανονικῶς καί συγκεκριμένως ἐπὶ τῇ θέσει τοῦ ΛΔ' (34^{ου}) Κανόνος τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἀναφερομένου εἰς τὸν (Πρῶτον) Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας, ὡς ἀνωτέρω εἰς τὴν παράγραφον 6 ἀνεπτύχθη τὸ θέμα*

τουτο λεπτομερῶς, ἵνα καθιερωθῇ ἡ μνημόνευσις τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ».

1. Εἶναι γνωστό σέ ὅλους ἐκείνους, πού ἀσχολοῦνται μέ τό Κανονικό Δίκαιο τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι ὁ Κανόνας αὐτός δέν ἀναφέρεται στόν «Πρῶτο» Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας, γιατί, ἀπλούστατα, τήν ἐποχή, πού συντάχθηκε, δέν ὑπῆρχαν Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες. Μόνο ἀγράμματος θά μπορούσε νά ἰσχυριστῇ αὐτό, πού γράφεται στό Συνοδικό ἀνακοινωθέν ἡ μόνο πλαστογράφος, πού πλαστογραφεῖται καί τά κείμενα καί τήν ἱστορία, γιά νά προωθήσῃ τίς δόλιες ἐπιδιώξεις του.

2. Ὁ Ἱερός αὐτός Κανόνας ἀναφέρεται στή Μητροπολιτική σύνθεσι τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας. Καί ὀρίζει τή σχέσι Συνοδικῆς ἐπικοινωνίας καί συνεργασίας τῶν ἐπισκόπων μέ τόν Μητροπολίτη καί τοῦ Μητροπολίτη μέ τοὺς ἐπισκόπους τῆς εὐρύτερης Μητροπολιτικῆς περιφέρειας.

Καί δέν εἶναι μόνο ἡ πλαστογραφία τοῦ ΛΔ' Ἀποστολικοῦ Κανόνα, πού ἀποτυπώνεται στό ἀνακοινωθέν αὐτό. Κατά ἓνα περίεργο καί δόλιο τρόπο, ἀποσιωπᾶται ἡ ἀντίδρασι τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως στό συγκεκριμένο αἶτημα τοῦ κ. Χριστοδούλου. Τήν ἀναταραχή, πού ἔφεραν οἱ Πατριαρχικές ἐπιστολές τήν πληροφωρήθηκε ὁ ἑλληνικός λαός ἀπό τίς ἐφημερίδες. Ἀλλά, τό ἐπίσημο ἀνακοινωθέν, δέ λέει τίποτα. Ἀκόμα καί μετὰ τό θόρυβο καί μετὰ τίς ἐκρήξεις τῶν Μητροπολιτῶν, πού πρόσκεινται στόν κ. Χριστόδουλο, οἱ ἀρμόδιοι παράγοντες τῆς Συνόδου, προσπάθησαν νά προσπεράσουν τό σάλο καί νά μείνουν στή «δῆθεν» ὑποχρέωσι νά ἀποδεχτῇ ἡ Ἱεραρχία καί νά ψηφίσῃ τήν καθολική

μνημόνευσι τοῦ κ. Χριστοδούλου ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη τῆς Ἑλλάδος.

Τό μόνο, πού γράφεται, εἶναι τό σιβυλλικό: «Ἐπηκολούθησε σύντομος συζήτησις καί ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ὑπέβαλε τήν πρότασιν, ὅπως τό θέμα, τό ὁποῖον ἐτέθη, ὡς καί συναφῇ πρὸς αὐτό, ἀνατεθοῦν εἰς τήν Συνοδικήν Ἐπιτροπήν ἐπὶ τῶν Νομοκανονικῶν καί Δογματικῶν Ζητημάτων, ἡ ὁποία ἐπισκεπτομένη τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως, θά συζητήσῃ μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Φαναρίου ἐπ' αὐτῶν καί θά ἐπιχειρήσῃ, ὅπως ἀπό κοινοῦ ἐπιδιωχθῇ ἡ διαμόρφωσις μιᾶς συμφωνίας, ἐπωφελοῦς δι' ἀμφοτέρας τὰς Ἐκκλησίας. “Ἡμεῖς ἐδῶ”, εἶπεν ὁ Μακαριώτατος, “δέν ἔχομεν καμμίαν πρόθεσιν νά αὐξήσωμεν τήν ἔντασιν καί ἐπιλέγομεν αὐτήν τήν ὁδόν, διότι αἱ ἐπιστολαί δέν δύνανται νά ἀναπληρώσουν τήν δύναμιν τῆς προσωπικῆς ἐπικοινωνίας καί μάλιστα, ὅταν πρόκειται περὶ ἐκπροσώπων δύο ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν”. Ἡ πρότασις τοῦ Μακαριωτάτου ἐγένετο ὁμοφώνως ἀποδεκτή».

δ) Τό ἀνακοινωθέν τῆς ἀπογευματινῆς συνεδριάσεως τῆς 13ης Ὀκτωβρίου ἀναφέρεται στό πολύκροτο θέμα τῆς κακοδιαχειρίσεως τῶν οἰκονομικῶν πόρων τῆς Ἐκκλησίας.

Στό πρῶτο μέρος αὐτοῦ τοῦ ἀνακοινωθέντος διαβάζουμε ὅτι «τά στοιχεῖα τῆς εἰσηγήσεως», πού ἔκανε ὁ Μητροπολίτης Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ, «ἀνέφεραν, ὅτι εἰς τήν Οἰκονομικήν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τήν περίοδον 1991, 1994-1996, ὑπῆρξε κακή διαχείρισις, καταχρήσεις καί πλαστογραφίαι. Μετὰ τήν διαπί-

στωσιν τῶν παρανομιῶν αὐτῶν, ὁ Εἰσηγητὴς ἐπρότεινε, ὅπως διενεργηθῇ Ἐνορκος Διοικητικὴ Ἐξέτασις καὶ νὰ ἀποδοθοῦν αἱ εὐθύναι καὶ αἱ κυρώσεις εἰς τοὺς πταίσαντας».

Στὴ συνέχεια, καὶ μετὰ τὴν πληροφορία, ὅτι ἔγινε συζήτησι, ἀναφέρεται στὸ ἀνακοινωθέν ἢ πρότασι τοῦ προέδρου τοῦ Σώματος, Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου: «*Τὸ θέμα τῶν Οἰκονομικῶν μᾶς ἔχει κουράσει. Ὅταν ὁ λαὸς μας πληροφορεῖται καὶ ἐνημερώνεται βάσει ὅσων ἀβασανίστως γράφονται, σκανδαλίζεται καὶ ἀπογοητεύεται. Τό σημερινόν πόρισμα ἦλθεν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας μετὰ ἀπὸ ἰδικήν μας ἀπόφασιν, ληφθεῖσαν εἰς τὴν πρηγουμένην Ἱεραρχίαν καὶ ἀφοῦ ὑπεβλήθη εἰς τὴν Διαρκὴ Ἱερὰν Σύνοδον, διεβιβάσθη διὰ νὰ συζητηθῇ εἰς τὴν παροῦσαν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας. Ἀφορᾷ δέ εἰς γενόμενον διαχειριστικόν ἔλεγχον διὰ τὰ ἔτη 1991, 1994-1996.*

Ἐπειδὴ πρέπει νὰ ὁλοκληρώσωμεν τὴν διαδικασίαν, βάσει καὶ τῆς γενομένης Εἰσηγήσεως, προτείνομεν ὅπως ἀποφασίσωμεν τὴν διενέργειαν Ἐνορκου Διοικητικῆς Ἐξετάσεως, ὥστε νὰ ἀποδοθοῦν αἱ εὐθύναι εἰς τοὺς πταίσαντας. Εἰς τὴν συνέχειαν καὶ βάσει τοῦ πορίσματος τῆς Ε.Δ.Ε. 1) θὰ ἐκδοθοῦν καταλογιστικαὶ πράξεις τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὴν ἀστικήν εὐθύνην, 2) διὰ τὴν πειθαρχικὴν εὐθύνην θὰ ἐπιληφθοῦν τὰ ὄργανα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν καὶ 3) διὰ τὴν ποινικὴν εὐθύνην θὰ ἐπιληφθῇ, ὡς ἄρμοδιὰ, ἡ ποινικὴ δικαιοσύνη».

Ἡ διαλεκτικὴ αὐτοῦ τοῦ ἀνακοινω-

θέντος δημιουργεῖ ἐρωτήματα. Ὁ Εἰσηγητὴς Μητροπολίτης Καρυστίας Σεραφεῖμ μίλησε γιὰ «*κακὴ διαχείρισι*», γιὰ «*καταχρήσεις*» καὶ γιὰ «*πλαστογραφίες*». Καὶ ὁ ἴδιος ὁ κ. Χριστόδουλος, δίνοντας τὸ ἱστορικὸ τῆς ἔρευνας καὶ τῆς ὑποβολῆς τοῦ πορίσματος, ἐπληροφόρησε τὸ σῶμα, ὅτι ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ, πού συστήθηκε καὶ συνεδρίασε, συγκροτήθηκε ὕστερα ἀπὸ ἀπόφασιν τῆς Ἱεραρχίας. Ἀφοῦ, ὅμως τὰ γεγονότα ἔχουν ἔτσι, γιὰ τὸ κ. Χριστόδουλος μέμφεται τοὺς δημοσιογράφους, πού φέρνουν στὴ δημοσιότητα τὰ σκάνδαλα; τὴν «*κακὴ διαχείρισι*», τίς «*καταχρήσεις*» καὶ τίς «*πλαστογραφίες*»; Γιατί παραπονεῖται καὶ διαμαρτύρεται, ὅτι «*ὁ λαὸς μας πληροφορεῖται καὶ ἐνημερώνεται βάσει ὅσων ἀβασανίστως γράφονται, σκανδαλίζεται καὶ ἀπογοητεύεται*»;

Ἀλλὰ, στὸ σῶμα τοῦ ἀνακοινωθέντος ὑπάρχει καὶ ἄλλη τρύπα.

Ὅταν διαβάσετε τὴ θλιθερὴ διαπίστωση τοῦ Εἰσηγητῆ, γιὰ τίς καταχρήσεις καὶ τίς πλαστογραφίες καὶ ὅταν τὴ θλιθερὴ ἐκτροπὴ τῇ διαπιστώσῃ καὶ τὴν προσυπογράψει καὶ-τό ἀκόμη σοβαρότερο-προτείνει δυναμικὴ ἀντιμετώπισί της, ὁ Πρόεδρος τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, τί περιμένετε; Ποιὰ πιστεύετε, ὅτι θὰ εἶναι ἡ συνέχεια; Δὲν περιμένετε νὰ διαβάσετε στὸ ἀνακοινωθέν, ὅτι ἔγινε ψηφοφορία καὶ ὅτι οἱ προτάσεις, γιὰ Ἐνορκὴ διοικητικὴ Ἐξέτασι καὶ γιὰ ἀπόδοσι εὐθυνῶν, ἔγιναν ἀποφάσεις ὁλοκλήρου τοῦ Σώματος;

Ἕνας ἄνθρωπος μέ στοιχειώδη νοημοσύνη αὐτὸ θὰ περίμενε.

Ἐ, λοιπόν, μετὰ ἀπὸ ὅλα αὐτά, δὲν ἀναφέρεται καμμιὰ ἀπόφασιν. Οὕτε

«Διότι ήκροατο άπηγορευμένων άσμάτων...».

Τήν εποχή της έπταετίας είχε γίνει γνωστό τό παρακάτω άνέκδοτο. Σās τό μεταφέρω, όπως άκριβώς κυκλοφορούσε τότε. Καί μάλιστα είχε διαδοθεϊ ευρύτατα μέ τό βαθύτερο νόημά του.

Τήν περίοδο λοιπόν εκείνη είχε εκδοθεϊ διαταγή από τήν τότε στρατιωτική κυβέρνηση, μέ τήν όποία άπαγορευόταν άσστηρώς ή μετάδοση μέ όποιοδήποτε τρόπο τής μουσικής καί τών τραγουδιών του γνωστού μουσικοσυνθέτη Μίκη Θεοδωράκη.

Ένα άπόγευμα του καλοκαιριού κάποιος άστυνομικός καθόταν στή βεράντα του σπιτιού του καί άπολάμβανε τό καφεδάκι του. Δίπλα του είχε ένα pick-up (αυτά τά μέσα ύπρχαν τότε γιά τή μετάδοση τής μουσικής) καί μαζί μ' αυτό καί άρκετούς δίσκους, όλοι μέ τά άπαγορευμένα τραγούδια του Μίκη Θεοδωράκη. Άπολάμβανε τό καφεδάκι του καί χαιρόταν καί τά ώραϊα αυτά τραγούδια από τούς δίσκους, πού ό

ίδιος έβαζε στό pick-up. Έκείνη τήν ώρα έτυχε νά περνάει μπροστά από τό σπίτι του άστυνομικού κάποιος φιλήσυχος πολίτης. Σταμάτησε καί άκουσε τά τραγούδια, τό ένα μετά τό άλλο καί έντυπωσιάστηκε. Τό άστυνομικό όργανο τόν έβλεπε νά άκούει τά άπαγορευμένα τραγούδια καί μέσα του έβραζε.

Μόλις τελείωσε ή μουσική πανδαισία, ό χωροφύλακας πήδησε γρήγορα από τή βεράντα του, συνέλαβε τόν έντρομο πολίτη καί τόν όδήγησε στήν Άστυνομική Διεύθυνση. Σέ έρώτηση του προϊσταμένου-διευθυντή γιά τήν αίτία τής προσαγωγής του, ό άστυνομικός άπήντησε μέ τή χαρακτηριστική άστυνομική όρολογία: «διότι ήκροατο άπηγορευμένων άσμάτων...»!

Ό άθεόφοβος, παραβάτης αυτός τής στρατιωτικής διαταγής, δέν έβλεπε ένοχη τή δική του πράξη καί είχε τό θράσος νά συλλάβει τόν καχόμοιρο πολίτη, ό όποϊος,

ψηφοφορία, ούτε άπόφασι, ούτε έπιβολή κυρώσεων.

Τό άνακοινωθέν σιωπᾶ γιά όλα αυτά. Καί, κάνοντας μιά περίεργη στροφή, μās λέει άλλα λόγια, ίσως γά νά άγαπιώμαστε.

Νά τί γράφει τό περίεργο άνακοινωθέν, ως κατάληξι τής συζητήσεως γιά τά οικονομικά: «*Ακολουθως ή Έερά Σύνοδος τής Έιεραρχίας ένέκρινε τήν πρότασιν του Μακαριωτάτου διά τήν συγκρότησιν των νέων Συνοδικών Έπιτροπών διά τήν προσεχή τετραετίαν*».

Γιά τίς οικονομικές άτασθαλίες γινόταν λόγος. Γιά τή μπόχα, πού βγήκε έξω από τό Συνοδικό Μέγαρο καί κα-

τασκανδάλισε καί άπογοήτευσε τό λαό του Θεού. Καί οι Πατέρες, άντί νά άντιμετωπίσουν δυναμικά τή σήψι, άκουσαν τόν Μακαριώτατο καί ένέκριναν τίς Συνοδικές Έπιτροπές γιά τήν έπόμενη τετραετία.

Τώρα, θά φταίνε οι δημοσιογράφοι, άν πιάσουν τόν τηλεβόα καί διακηρύξουν άπ' άκρη σ' άκρη τή Συνοδική άναισθησία καί τή Συνοδική άσυδοσία;

✠

Αυτά τά συμπεράσματα βγαίνουν από τή μελέτη του έπίσημου δελτίου τής Έκκλησίας τής Έλλάδος, από τή μελέτη του περιοδικού «Έκκλησία».

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

έντυπωσιασμένος και άναυδος, στάθηκε κάτω από τό μπαλκόνι του και παρακολούθησε τή μουσική πανδαισία, χωρίς νά διαπράξει κανένα παράπτωμα;

Τό ανέκδοτο αυτό τό έφεραν στή μνήμη μου δύο πρόσφατα περιστατικά από τό βίο και τήν πολιτεία τών υπεύθυνων στή Διοίκηση τής Έκκλησίας μας, πού άν τά αντιπαραθέσει κανείς, έρχονται σέ πλήρη αντιστοιχία, μέ όσα αναφέρονται στό ανέκδοτο μέ πρωταγωνιστές τόν παραβάτη αστυνομικό και τόν άτυχo ιδιώτη.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ: Συνδέεται μέ τή δήλωση παραιτήσεως του Μητροπολίτη Φλωρίνης Σεβ. Αυγουστίνου Καντιώτη. Όπως αναγράφηκε στόν ήμερήσιο τύπο, τόσο ό 'Αρχιεπίσκοπος όσο και οι Συνοδικοί 'Ιεράρχες «διατύπωσαν έπιφυλάξεις» και «άνησύχησαν πολύ», μήπως ή δήλωση αυτή δέν ανταποκρινόταν στήν πραγματική βούληση του Γέροντα. Και παρήγγειλαν σέ ένα Συνοδικό 'Αρχιερέα και στόν 'Αρχιγραμματέα τής Συνόδου νά μεταβούν άμέσως στή Φλώρινα για νά διαπιστώσουν έπιτοπίως μήπως «πλαστογραφήθηκε» ή πραγματική θέληση του Μητροπολίτη. Και όταν άκολούθησε και νέα δήλωση του Δεσπότη, πού συντάχθηκε αυτή τή φορά ένώπιον συμβολαιογράφου, τότε διασκεδάστηκαν οι φόβοι τους και έτσι «ήσύχασαν» ότι τίποτε τό μεμπτό δέ μεσολάβησε και ότι δέν «είχε πλαστογραφηθεί» ή δήλωση παραιτήσεως του Μητροπολίτη. 'Ήσυχoi πλέον οι Συνοδικοί 'Ιεράρχες έκαναν δεκτή τήν παραίτηση και προχώρησαν στή σύγκληση τής 'Ιεραρχίας για τήν πλήρωση τής Μητροπολιτικής έδρας τής Φλώρινας. Έτσι παρουσιάστηκαν τά γεγονότα από τά δημοσιεύματα τών έφημερίδων εκείνων τών ήμερών.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ: Τόν 'Απρίλιο του περασμένου έτους 1999 ό πληρεξούσιος δικηγόρος τών διωκομένων Μητροπολιτών κατέθεσε έπίσημη δήλωση-άναφορά, μέ άπο-

δέκτες και τόν 'Αρχιεπίσκοπο και τήν 'Ιερά Σύνοδο και κατήγγειλε ότι ή πλήρωση τής Μητροπόλεως 'Αττικής τόν Μάιο του 1994, έκτός τών άλλων παρατυπιών και παρανομιών, ήταν και προϊόν πλαστογραφίας. Προσκόμισε μάλιστα και έπίσημη γραφολογική έκθεση, υπογραφόμενη από δύο δικαστικούς γραφολόγους του Πίνακα του 'Εφετείου, οι όποιοι χαρακτήρισαν ένα, πλήν όμως καθοριστικό για τήν έκλογή ψηφοδέλτιο (τό 49°) ως πλαστό. Στην έπιστολή αναφέρονταν επί πλέον ότι δύο ακόμη ψηφοδέλτια είχαν γραφεί μέ τό χέρι ενός και του αυτού προσώπου. 'Η καταγγελία αυτή μέ τίς, τουλάχιστον, «άποχρώσεις ένδειξεις» για πλαστογραφία για τήν έκλογή Μητροπολίτη έπρεπε νά προκαλέσει σεισμό στή Σύνοδο. Έπρεπε άμέσως και άνεξάρτητα άν ή υπόθεση έκχεμοüse στή δικαιοσύνη για άλλο λόγο, νά διαταχθούν ανακρίσεις, νά γίνει πάραυτα έρευνα σέ βάθος, νά έλεγχθούν τά καταγγελλόμενα και νά πληροφορηθεί υπεύθυνα ό λαός τί άκριβώς συνέβη και πού εύρίσκεται ή αλήθεια. 'Η Διοίκηση τής Έκκλησίας άδιαφόρησε. Δέν άντέδρασε. Δέν έδειξε τήν αυτή εύαισθησία, όπως και στήν προηγούμενη περίπτωση του Μητροπολίτη Φλωρίνης, αλλά επέδειξε πλήρη άπραξία. Δέν προέβη σέ καμμιά ενέργεια, ούτε καν δήλωση. Και όταν μετά τρίμηνο, τόν 'Ιούλιο του ίδιου έτους, ό πληρεξούσιος δικηγόρος επανήλθε και μέ νεώτερη ύπομνηστική έπιστολή ζήτησε νά μάθει τίς ενέργειες τής Συνόδου επί τών καταγγελιών, στάλθηκε μία ψυχρή άπάντηση, μέ ήμερομηνία 20/7/1999 και υπογραφή του 'Αρχιγραμματέα, στήν όποία αναγράφονταν, κατά λέξη: «... 'Η 'Ιερά Σύνοδος... έλαβε γνώσιν του περιεχομένου τής από 25/4/1999 ύμετέρας έπιστολής...». Και πέραν αυτού ουδέν.

Αυτή ήταν ή αντιμετώπιση τών δύο περιπτώσεων πού προαναφέρθηκαν. Μέ δύο

Ἀφιέρωμα στό ἡμερολόγιο τῆς «Πρωτοβουλίας»

Ὁρθοδοξία

Ἡ ἐν διωγμοῖς ἀντίστασις τῶν Ἀγίων

Ἡ «Πρωτοβουλία γιά τήν Κανονικότητα καί τή Νομιμότητα στήν Ἐκκλησία» μέ τό φετεινό ἡμερολόγιό της θέλησε νά ἐπισημάνει ὅτι «τό αὐθεντικό καί γνήσιο μήνυμα τῆς Ἐκκλησίας ἔφτασε στήν τρίτη χιλιετία μέ τό μόχθο καί τίς θυσίες τῶν ἁγίων Πατέρων καί τῶν μαρτύρων». Στήν εἰσαγωγή τοῦ ἡμερολογίου διαβά-

ζουμε: «Οἱ Πατέρες, πού πέρασαν στό ἡμερολόγιό μας ἀποτελοῦν μιά μικρή ἀντιπροσωπεῖα τῆς μεγάλης φάλαγγας τῶν μαρτύρων Πατέρων. Συνάντησαν τήν ἀντιπαλότητα καί τό διωγμό ὄχι ἀπό τοὺς ἀπίστους ἢ τοὺς εἰδωλολάτρες. Ἀλλά ἀπό αὐτοὺς, πού κατάφεραν, εἴτε μέ τή βοήθεια τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, εἴτε μέ τή

μέτρα καί μέ δύο σταθμά. Στό σοβαρότατο περιστατικό τῆς ἐπίσημης καταγγελίας γιά πλαστογραφία κατὰ τήν ἐκλογή Μητροπολίτη, ἡ Σύνοδος οὐδόλως ἀνησύχησε καί οὐδέν ἔπραξε γιά τή διακρίβωση τῆς ἀληθείας. Ἀντιπαρῆλθε μέ σιωπή καί τά ἐπίσημα στοιχεῖα καί τό θόρυβο. Τουναντίον γιά τό ἄλλο περιστατικό τῆς παραιτήσεως τοῦ Μητροπολίτη Φλωρίνης «ἀνησύχησε» σφόδρα, μή τυχόν καί «εἶχε πλαστογραφηθεῖ» ἡ δήλωση καί ἡ ἀληθὴς βούληση τοῦ Δεσπότη. Καί ἐπιστράτευσε ἀμέσως Μητροπολίτες καί Γραμματεῖς, γιά νά ἐρευνήσουν ἐπιτοπίως τήν περίπτωση καί γιά νά διαπιστώσουν τήν πραγματική κατάσταση.

Οἱ ἀντιφατικές ἐνέργειες τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας στίς δύο αὐτές περιπτώσεις εἶναι χαρακτηριστικές καί περίεργες. Ἀδιαφόρησε γιά τήν πλαστογραφία, πού πραγματοποιήθηκε μέσα στήν Ἱερὰ Σύνοδο καί ἀπό πρόσωπο «ὕψλᾳ ἰστάμενο», κατὰ παράβαση καί τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τῶν νόμων τῆς πολιτείας. Καί ἀσχολήθηκε καί μάλιστα μέ «ἀνησυχία μεγάλη», γιά τό περιστατικό τῆς «ἐνδεχομένης» καί «τυχόν» πλαστογραφίσεως τῆς δηλώσεως παραιτήσεως τοῦ Μητροπολίτη Φλωρίνης.

Καί πρέπει νά ποῦμε ὅτι, κατὰ τοῦτο, ἡ ἐνέργεια τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, μέ τό νά ἀδιαφορεῖ γιά τό μέγιστο καί νά ἀσχολεῖται μέ τό ἀπλῶς «ἐνδεχόμεμο», ταυτίζεται ἀπόλυτα μέ τή συμπεριφορά τοῦ ἀστυνομικοῦ τοῦ ἀνεκδότου, ὁ ὁποῖος, ἐνῶ ὁ ἴδιος παραβίαζε, καί μάλιστα κατὰ τρόπο προκλητικό, τήν ἀπαγορευτική διαταγή τῆς (καλῆς ἢ κακῆς ἄσχετο) προϋσταμένης του ἀρχῆς, εἶχε τήν ἀφέλεια νά ἀπαγγεῖλει στόν ἀνυποψίαστο θεατὴ τῶν δικῶν του κραυγαλέων παρανομιῶν τήν ἀνυπόστατη καταγγελία ὅτι «...ΗΚΡΟΑΤΟ ΑΠΗΓΟΡΕΥΜΕΝΩΝ ΑΣΜΑΤΩΝ...».

Τό ἀνέκδοτο πού προτάχθηκε, ἔχει βαρύτερο νόημα. Καί τό νόημά του αὐτό εἶναι διαχρονικό. Μᾶς ἐπισημαίνει ὅτι ἀσχολούμεθα μέ τά ἐπουσιώδη καί μέ τά ὑποτιθέμενα ξένα παραπτώματα καί ἀδιαφοροῦμε, ἢ σιωποῦμε γιά τά κραυγαλέα καί δικὰ μας ἀτοπήματα.

Τό ἀτύχημα εἶναι ὅτι, στίς μέρες μας, βρῆκε τήν πλήρη ἐφαρμογή του στήν αὐλή τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως. Καί μέ πρόεδρο τῶν Συνοδικῶν Σωμάτων τόν κ. Χριστόδουλο

Συν.

σύμπραξη τῆς ἀνθρώπινης ἐμπάθειας, νά σπρώξουν στό περιθώριο καταξιωμένους ἀγωνιστές τῆς ἀποστολικῆς διδαχῆς καί νά στερήσουν τήν Ἐκκλησία ἀπό τήν παρουσία καί διακονία σεβαστῶν καί ἀγαπητῶν ποιμένων.

Οἱ χρόνοι, καθῶς κύλησαν, ἀνάγκασαν τίς διαδόχους γενιές τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας νά ἐπανορθώσουν τίς ἀδικίες καί νά ἀποκαταστήσουν τήν τιμή ἣ τή μνήμη τῶν ἀγωνιστῶν Πατέρων. Καί αὐτῇ τῇ στιγμή, καθῶς εἰσερχόμαστε στόν προθάλαμο τῆς νέας χιλιετίας, νοιώθουμε τή χαρά καί τήν ἀνάπαυση νά βλέπουμε τά ὀνόματα τῶν πατέρων, πού διώχτηκαν, μέ ἔντονα γράμματα στό βιβλίο τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας. Καί κάποια ἀπό αὐτά, στό εἰκονοστάσι τῆς Ἐκκλησίας μας. Στή χορεία τῶν ἁγίων μας. Νά εἶναι οἱ δάσκαλοι μας καί οἱ μεσίτες μας στό θρόνο τοῦ Θεοῦ».

Ἀπό τίς σελίδες τοῦ Ἡμερολογίου περνοῦν μέ εἰκόνες καί σύντομες βιογραφίες οἱ μορφές τῶν ἁγίων Πατέρων: Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ, Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Μακαρίου Κορίνθου, Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Νεκταρίου Πενταπόλεως καί Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ἡ θέση, πού θέλησε νά προβάλει ἡ «Πρωτοβουλία», εἶναι ὅτι ἡ πίστη, τό φρόνημα, τό ἦθος τῆς Ἐκκλησίας, μέ ἄλλα λόγια ἡ Ὁρθόδοξία Της, ὅπως παραδόθηκε σέ μᾶς, πέρασε μέσα ἀπό τήν ἐπώδυνη ἀντίσταση τῶν ἁγίων Πατέρων. Ἀντίσταση κατά τοῦ ψεύδους, τῆς ἀπάτης, τῆς φθορᾶς, πού εἶχαν θρονιαστεῖ σέ φανταχτεροῦς θρόνους κοσμικῆς ἢ ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας.

Σάν σχόλιο πάνω στήν ἴδια γραμμή, με-

ταφέρουμε σέ μετάφραση κάποια παράλληλη προσέγγιση ἑνὸς σύγχρονου ἀμερικανοῦ συγγραφέα, τοῦ ὁμοτίμου καθηγητῆ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ὀντάριο τοῦ Καναδᾶ William Bush. Οἱ γραμμές, πού ἀκολουθοῦν, εἶναι ἓνα μικρό ἀπόσπασμα ἀπό τό 1ο κεφάλαιο τοῦ βιβλίου τοῦ συγγραφέα: *The Mystery of the Church* (Τό Μυστήριο τῆς Ἐκκλησίας), ἔκδ. Regina Orthodox Press, Salisbury, MA, 1999.

«...Οἱ τалаπωρίες, πού ὑπέστησαν οἱ ἄνθρωποι (ἀπό τοὺς διωγμούς τῶν Ἀρειανῶν) γιά τήν πίστη τους στή θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μᾶς ἔδωσαν τό ἀνάχωμα, πού εἶναι πάντα σέ ἐτοιμότητα καί πού πάνω του ἐκμηδενίστηκε ἡ αὐταρχική, ἐπιθετική ἔπαρση τῆς κρατικῆς Ὁρθοδόξιας τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας. Μιά ἀτέλειωτη σειρὰ ἐχθρῶν, εἴτε αὐτοὶ ἦταν Ἀρειανοί, εἴτε Εἰκονοκλάστες, Πέρσες, ἢ Φράγκοι Σταυροφοροί, Τοῦρκοι ἢ αἰρετικοὶ αὐτοκράτορες, πού μηχανορραφοῦσαν μαζί μέ φιλόδοξους ἢ αἰρετικούς πατριάρχες, ἐπιμέτρησαν στοὺς ὁμολογητές τῆς Ὁρθόδοξου πίστεως φυλακίσεις, τή μιά πάνω στήν ἄλλη καί συνεχῇ μαρτυρία.

Ἀκόμα καί ὁ μέγας ἱεράρχης, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁποίου ἡ λειτουργία εἶναι ἡ πιό συχνά χρησιμοποιούμενη μέχρι σήμερα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, δέ διέφυγε τήν ὁμολογία τοῦ μαρτυρίου. Κατά τή διάρκεια τῶν ταραχῶν στήν Κωνσταντινούπολη, πού συνόδεψαν τήν ἐκθρόνισή του, τή σύλληψή του, τήν ἐκτόπισή του καί τό θάνατό του στήν ἐξορία, τά νερά τοῦ Ἀγιασμοῦ γιά τήν βάπτισμα τῶν πιστῶν τό Μέγα Σάββατο βάφτηκαν ἀπό τό αἶμα τῶν Ὁρθοδόξων, πού ὑπερασπίζονταν, μάταια, τόν μεγάλο ἐκείνο καί ἅγιο Πατριάρχη ἀπό τοὺς ἐχθρούς του.

“Ολοι, όσοι έχουν αφιερωθεί στον Ίη-
σοῦ Χριστό, έχουν λάβει τή διαβεβαίωση
“ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλά θαρ-
σεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τόν κόσμον” (Ἰωάν. ι-
στ´ 33). Τοῦτο ἐπιβεβαιώθηκε πανηγυρι-
κά κατά τόν ὄγδοο καί ἑνατον αἰώνα ἀπό
τίς στρατεῖές τῶν ὁμολογητῶν, πού ὑπέ-
φεραν τούς διωγμούς γιά τίς ἅγιες
εἰκόνες. Ἄν καί ἐντελῶς ἄγνωστα ἔξω
ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, αὐτά τά
ἀναρίθμητα μαρτύρια γιά τίς ἅγιες εἰ-
κόνες, ἀποτελοῦν ἕνα ἔνδοξο κεφάλαιο
στά χρονικά τῶν ἀφάνταστων ταλαιπω-
ριῶν, στίς ὁποῖες ἔπρεπε νά ὑποβληθοῦν
οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, προκειμένου
νά ὑπερασπιστοῦν τήν πίστη τους ἐναν-
τίον ἐκείνων, πού βρίσκονταν στήν

ἐξουσία καί ἔλεγαν ὅτι ἦταν Ὁρθόδοξοι.
“Ὁ θρίαμβος ἐπὶ τῆς εἰκονομαχίας” κατά
τήν Ἑβδομη Οἰκουμενική Σύνοδο τοῦ
787, πού οἱ Ὁρθόδοξοι ἐορτάζουμε σήμε-
ρα μέ ἐπισημότητα, καθόλου δέν ἐμπόδισε
εἰκονομάχους αὐτοκράτορες, πού ἀνέβη-
καν στό θρόνο τόν ἐπόμενο αἰώνα, νά
ἐπαναλάβουν τούς διωγμούς. Τά πρό-
σωπα τῶν διωκτῶν ἀλλάζουν. Ἐν τού-
τοις, πάντοτε ἐπιβεβαιώνεται ἡ ἴδια δια-
πίστωση ἀπό αἰῶνα σέ αἰῶνα: ὁ ἀμεί-
λικτος διωγμός γιά τήν πίστη στόν Ἰησοῦ
Χριστό, ὡς Υἱό τοῦ Θεοῦ, θά εἶναι πάντο-
τε ἕνα ἀπό τά δεδομένα τῆς ἱστορίας τῆς
Ὁρθοδοξίας».

Μετάφραση: Λ.

Παπα-Γιάννη

**Ντρέπομαι νά κυκλοφορήσω στήν ἐνορία μου.
Οἱ σεισμόπληκτοι μέ κυκλώνουν. Καί μέ θρί-
ζουν.**

**Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος τούς εἶχε τά-
ξει τριακόσια ἑκατομμύρια, ὡς βοήθεια στήν
περιπέτειά τους. Καί δέν τούς τά ἔδωσε. Τά ξό-
δεψε γιά νά προβληθῇ τό δικό του πρόσωπό
στίς τηλεοράσεις καί στίς ἐφημερίδες.**

Δέν ξέρω τί νά κάνω.

**Ἔχουμε γίνει ρεζίλι. Καί ὁ προϊστάμενός μας
ἀπολαμβάνει τίς δημοσκοπήσεις.**

Ἐλεος!!!

**Φιλικά
Παπα-Γιώργης**

ΨΙΘΥΡΟΙ

Κραιπάλη δαπανών.

Ἡ παρουσία τοῦ κ. Χριστοδούλου στήν πρώτη καθέδρα τῆς Ἐκκλησίας μας καί στήν προεδρεία τῶν Συνοδικῶν σωμάτων συνοδεύτηκε ἀπό μιά κραιπάλη δαπανῶν. Τά ἐπικοινωνιακά ἀνοίγματα καί ἡ δίψα προβολῆς, πού τόν χαρακτηρίζουν, φορτώνουν στήν Ἐκκλησία ἀφόρητο θάρος δαπανῶν.

Τή στιγμή, πού ὁ Ἕλληνας πολίτης ἀναγκάζεται νά περιοριστῇ στά στενά ὅρια τῆς αὐξήσεως τοῦ 2% τῶν ἀπολαυῶν του καί ὑποχρεώνεται νά περιορίσῃ στό ἐλάχιστο τίς ἀνάγκες του, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ξοδεύει, σάν μαχαραγιᾶς, ἀμύθητα ποσά, μόνο καί μόνο γιά νά προβληθῇ καί γιά νά αὐξήσῃ τή δημοτικότητα του.

Θά τό πιστέψετε; Ἡ ἐφημερίδα, πού εἶναι καταδική του καί πού ἔχει-δυσόχρονα τώρα-ἐκτραχειλιστῇ σέ ἐπαίνους καί σέ προβολή τοῦ προκαθημένου, δημοσίευσε τήν εἰδησι, ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προκήρυξε «*δημόσιο μειοδοτικό διαγωνισμό γιά τήν ἀνάληψη τῆς ἐπικοινωνιακῆς προβολῆς καί ὑποστήριξης τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰωβηλαίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέ στόχο ἡ “καμπάνια” νά ἀνατεθεῖ στά χέρια ἐπαγγελματιῶν*».

Ἐπαγγελματίες θά ἀναλάβουν τήν προβολή τῶν τελετῶν, πού ἔχουν ὡς πρόσωπο ἀναφορᾶς στήν πίστα τῆς δημόσιας ἐμφανίσεως τόν κ. Χριστόδουλο.

Ἐχει τόση ἀνάγκη νά τόν προβάλουν καί νά τόν φωτίσουν καί νά τόν ἐμφανίσουν ὡς ἡγεμόνα τοῦ πλοῦτου καί τῆς χλιδῆς;

Ἐκεῖ καταντήσαμε.

Καί οἱ σεσμόπληκτοι;

Οἱ σεσμόπληκτοι τῆς περιοχῆς Ἀττικῆς πλήττονται γιά δεύτερη φορά. Καί πλήττονται ἀπό τήν ἀκόρεστη δίψα προβολῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου.

Τήν ὥρα, πού ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προκηρύσσει δημόσιο διαγωνισμό γιά τήν προβολή του καί ἀδειάζει τά ταμεῖα τῆς Ἐκκλησίας στίς τσέπες τῶν διαφημιστῶν του, ἀρνεῖται νά προσφέρῃ τά τριακόσια ἑκατομμύρια δραχμές, πού ὑποσχέθηκε ἀμέσως μετά τή δοκιμασία τῶν σεισμῶν, νά προσφέρῃ στούς ἀνθρώπους, πού ἔμειναν ἄστεγοι. Ἡ δικαιολογία, πού διατυπώνεται ἐπίσημα σέ ἔκθεσι τοῦ διευθυντοῦ τῆς Οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας κ. Κ. Πυλαρινοῦ, εἶναι, πώς τά χρήματα αὐτά δέν ὑπάρχουν στά ἐκκλησιαστικά ταμεῖα καί ἐπομένως δέν ὑπάρχει δυνατότητα νά ἐκταμιευτοῦν.

Ἀλλά τά χρήματα, πού ὑποσχέθηκε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος στούς σεισμοπλήκτους δέν ὑπάρχουν. Τά χρήματα, πού θά δοθοῦν γιά τήν προβολή τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ προσώπου, ὑπάρχουν;

Γιά ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ πρόκλησι τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ προϋπολογισμός τῶν δαπανῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι μιά σκέτη πρόκλησι.

Κρίνουμε ἀναγκαῖα μιά διευκρίνισι. Ὁ προϋπολογισμός αὐτός καλύπτει μόνο τή λειτουργία τῶν Συνοδικῶν γραφείων καί τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν. Δέν συμπεριλαμβάνονται στίς δαπάνες αὐτές τά ἄλλα, αὐτοτελῆ νομικά πρόσωπα, ὅπως εἶναι ἡ Ἀποστολική Διακονία καί ἡ Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν, ἀπό τά ὁποῖα ἐκταμιεύονται τεράστια ποσά, γιά τή διακίνησι καί τήν προβολή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Λοιπόν, ὁ προϋπολογισμός τῶν Συνοδικῶν δαπανῶν αὐξήθηκε κατά τό ἔτος 2000 κάθετα. Τό 1999 τά ἔξοδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶχαν προϋπολογιστῇ στό ὕψος τῶν δύο δισεκατομμυρίων, 632 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Καί, ξαφνικά, στόν προϋπολογισμό τοῦ 2000 ἐκτοξεύονται στό ποσό τῶν τεσσάρων δισεκατομμυρίων 108 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ὁ δημοσιογράφος, πού ἀνήκει στήν ὁμάδα κολακείας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τόλμησε

νά γράψη, πώς ή αύξησι είναι τῆς τάξεως τοῦ 8%. Ἀλλά δέν χρειάζεται νά εἶναι κανεῖς ειδικός. Ξέροντας ἀπλή γραφή καί ἀνάγνωσι καί ἔχοντας τήν ἱκανότητα νά κάνη τίς βασικές πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς, διαπιστώνει, πώς ή αύξησι τοῦ Συνοδικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐγγίζει τήν ὁροφή οὐρανοξύστη, δηλαδή φτάνει στό 60%.

60% πάνω οἱ δαπάνες τῶν Συνοδικῶν ὑπηρεσιῶν. Καί τά ταμεῖα ἀδειάζουν. Καί οἱ πολλές δαπάνες, ἐπιπόλαιες καί ἄχρηστες. Ὅχι σέ παραγωγικά ἔργα τῆς Ἐκκλησίας. Γιατί στόν προϋπολογισμό δέν εἶναι γραμμένο κανένα παραγωγικό ἔργο. Ἀλλά σέ ἔργα φιγούρας τοῦ προκαθημένου.

Ἀρκεῖ νά ὑπογραμμιστῇ, πώς οἱ τελετές τοῦ Ἰωβηλαίου, πού θά μπορούσαν νά ἀρχίσουν καί νά τελειώσουν μέ μία καί μοναδική θεία Εὐχαριστήρια Λειτουργία, θά στοιχίσουν στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἕνα δισεκατομμύριο ἑκατόν εἴκοσι τέσσερα ἑκατομμύρια δραχμές.

Καί ἄς περιμένουν στήν οὐρά οἱ σεισμόπληκτοι. Δέν περισσεύουν χρήματα ἀπό τόν ἐκκλησιαστικό κορβανᾶ, γιά νά ἀνακουφιστῇ ὁ πόνος τους.

Καί μερικά δείγματα.

Πέρασαν στίς στήλες τῶν ἐφημερίδων καί κάποιες λεπτομέρειες τοῦ Συνοδικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἡ λειτουργία τῆς Ἀρχιερατικῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὑπολογίζεται νά στοιχίσῃ τριακόσια δέκα ἑννιά ἑκατομμύρια δραχμές (319.000.000), ἐνῶ τόν περασμένο χρόνο οἱ δαπάνες τῆς εἶχαν προϋπολογιστῇ στή στάθμη τῶν 223.000.000 δραχμῶν.

Στή στήλη τῆς ἴδιας ἐπιτροπῆς ὑπολογίζεται τό ποσό τῶν ἐξήντα δύο ἑκατομμυρίων (62.000.000) δραχμῶν γιά ἔξοδα προβολῆς καί διαφημίσεως.

Οἱ δαπάνες γιά τίς δημόσιες σχέσεις, γιά προβολή τοῦ προκαθημένου στό ἐσωτερικό καί στό ἐξωτερικό, μία καί οἱ ἄλλοι 79 Μητροπολίτες ἔχουν καταδικαστῇ σέ πλήρη ἀφάνεια, προϋπολογίζονται σέ ἑκατόν δέκα

ἑννιά ἑκατομμύρια πεντακόσιες χιλιάδες (119.500.000) δραχμές.

Τά ἔξοδα τῆς ἐπιτροπῆς διορθοδόξων καί διαχριστιανικῶν σχέσεων, δηλαδή τά ταξίδια τοῦ κ. Χριστόδουλου στό ἐξωτερικό καί τά δῶρα, πού συνηθίζεται νά προσφέρονται, ἀνεβαίνουν στό ποσό τῶν πεντακοσίων πενήντα ὀκτώ ἑκατομμυρίων ἑξακοσίων χιλιάδων (558.600.000) δραχμῶν.

Εἶναι χαρακτηριστικό, ὅτι καί στή στήλη τῶν δαπανῶν γιά τίς διορθόδοξες σχέσεις περιλαμβάνεται ποσό ἑκατόν ὀκτώ ἑκατομμυρίων (108.000.000) δραχμῶν γιά ἔξοδα προβολῆς καί διαφημίσεως.

Σέ κάθε ὑποτομέα ή προβολή κατέχει κυρίαρχη θέσι. Καί τό ἐκκλησιαστικό χρήμα, ή δραχμή τοῦ φτωχοῦ ἐνορίτη, πού ἀνάβει τό κερί του, ρέει ἀφειδώλευτα πρὸς τά μέσα τῆς Μαζικῆς Ἐνημερώσεως καί πρὸς τίς Ἑταιρεῖες, πού ἀναλαμβάνουν τήν προβολή.

Φαίνεται, πώς φιλοδοξία τοῦ Μακαριωτάτου εἶναι νά ἀντιγράψῃ τή χλιδή, τήν ἡγεμονική ἐμφάνισι καί τίς συμπεριφορές τοῦ βασιλιᾶ τῆς Σαουδαραβίας.

Ἦ εἶναι ἡγεμόνας ἢ δέν εἶναι!!!

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς ἐνημέρωσης.

Ἰδιοκτῆτης:

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Διεύθυνσι: 19011 Αἰλῶν Ἀττικῆς.

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ,

Ἰωαννίνων 6 Μοσχάτο.